

Befæstningen er kommet frem ad provisorisk Veie eller ei. Jeg skal dog tillade mig at formene, at en Befæstning der i Virkeligheden møder den Modstand i Befolkningen i Almindelighed og maaste ogsaa i Soldaterstanden, som Kjøbenhavns Befæstning gjør, turde være til temmelig liden Nytte for Soldaterne i et farefuldt Dieblif. Thi har Soldaten ingen Tro, ikke alene til sine Vaaben, men ogsaa til sine Dækningsmidler, saa turde disse maaste snarere forvolde Ulykker, end de ville være dem til virkelig Gavn, saaledes kan det dog være, at ogsaa Betryggelsen i saa Henseende bliver overmaade ringe. Den hvitærede Minister har jo stillet samtlige sine Forslag op igjen fra anden Behandling, og det vidner jo unægtelig om, at det er hans Mening, at det er nyttigt og nødvendigt. Befolkningen i alt Fald det store Flertal, efter hvad jeg formener og skønner, har jo imidlertid en anden Opfattelse, og da jeg altid er gaaet ud fra, at det, alt vel overveiet, af Hensyn til den Forsatning, vi have og faae nøies med, er det Bedste, at der gaaes frem efter sædvanlige Regler, og at det derefter virkelig er den fri Valgret og derfor ogsaa Flertallet her, den fri Valgrets Repræsentanter, der have at bestemme, om en Foranstaltning er gavnlig eller ei, saa forekommer det mig med al mulig Respekt for Ministeren og hans Meningsstellers Bestræbelser i den Retning, som de anse for heldig, at de Herrer dog maa kunne indse, at, naar Befolkningen sætter en bestemt Modstand der imod, saa kan det ikke anses for gavnligt for Landet i Længden, om enkelte eller flere af disse Foranstaltninger indføres paa Maader, der hidtil have været antagne for at ligge udenfor Forsatningen.

Jørgensen: Den ærede Krigsminister synes jo at gjøre sig megen Umage med at forsvare sine Gendarmere, men jeg kan forsikre ham om, at det vil blive vanstelig at overbevise Folk om, at de ere nødvendige. De er efter min Mening det Allernødvendigste, Regjeringen har foretaget. Gendarmene ere i Virkeligheden meget farlige for den offentlige Fred i Landet. For det Første ere de meget skarpt bevæbnede, og det er i Virkeligheden meget farligt i en fuld Mand's Haand. Det er jo vel kjendt, at der er Mange af dem, der have Tilbøielighed til at tage en lille Taar over Tørsten, og at Mange af dem har maattet træde tilbage af den Grund. Det er jo heller ikke saa underligt; de har jo ingen Ting at bestille, og Vediggang, det er jo lært os fra vor Ungdom, er en Aarsag til meget Ondt. Det kunde Krigsministeren vistnok have Grund til at over-

tenkte, thi disse Gendarmere have i Virkeligheden ingen Ting at bestille. Men ikke alene ere de meget skarpt bevæbnede, men de har ogsaa en Magt og Myndighed, der er meget farlig for Befolkningen. Dersom de Dogme, der ere saaldne i Sjælland i den sidste Tid, ere retfærdige, saa er det virkelig saa, at Enhver af os Tilstedeværende kan de faae anlagt og dømt. Naar de klage over en Mand, og saa aflægge Ed paa, at den Mand har fornærmet dem, saa er de i Stand til at faae ham dømt. En Mand i Sjælland er f. Ex. bleven anlagt for at have fornærmet Gendarmene. Han havde rigtig gode Vidner til at bevidne, at det ikke var sandt, men det hjalp aldeles ikke, thi Gendarmene afslagde Ed paa, at han havde fornærmet dem. Det er meget farligt, naar de saaledes kunne aflægge Ed i deres egen Sag, og den Ed, de afslagde, stete endog under meget mislige Omstændigheder. Da den Ene af dem skulde til at aflægge den, saaldt han i Besvimelse ned paa Gulvet, og da han saa blev samlet op igjen og kom til sig selv, hjalp der ingen kjære Moder, han maatte aflægge Ed alligevel. Den anden Gendarm, der skulde aflægge Ed, begyndte at gjøre Indvendinger mod den Maade, hvorpaa de forlangte, at han skulde aflægge den, men det vilde Herredsfogden ikke høre det Mindste om; havde han sagt A, maatte han ogsaa sige B, og han maatte ogsaa aflægge Eden. Manden blev naturligvis dømt, de Vidner, han havde, som var virkelig gode Vidner, fik ikke Lov til at aflægge Ed. Dersom Stillingen er saaledes, at Gendarmene har denne Magt og denne Ret, saa er der virkelig ogsaa stor Fare for Freden her i Landet, saa er det ikke saa underligt, at de ere saa ilde sete i Befolkningen, som de ere. Dersom alle Valgandidaterne paa Valgdagen rundt omkring havde sagt: Skulle vi blive ved med at have Gendarmene, eller skulle vi se at blive dem kvit og lade dem reise ad Hekkenfeldt til, saa vi aldrig faae dem at se mere, saa er jeg overbevist om, at paa de 9 af 10 Steder paa Landet, — jeg veed ikke, hvorledes Kjøbstæderne stiller sig —, vilde Folk raabe i Munden paa hinanden: Hekkenfeldt, Hekkenfeldt, lad dem reise til Hekkenfeldt, og lad os aldrig faae dem at se mere! Nu kunde man vel sige, at de aflægge vel ikke Ed, naar de ikke har Retten paa deres Side. Men Eden er, saavidt jeg forstaar, ikke saaledes respekteret nu, som den var i gamle Dage. De har jo store Mænd i Spidsen, som de saa at sige ere komne af. Regjeringen har aflagt Ed paa at holde Danmarks Riges Grundlov, men det forhindrer ikke, at de kaste den til Side og regjere uldstændig uden Grundlov. Man vil altsaa se